

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 182/2024-110

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 133 Ústavy Slovenskej republiky o návrhu navrhovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], na obnovu konania vo veci vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. I. ÚS 569/2023 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**
2. Návrh **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Návrh navrhovateľa na obnovu konania a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bol 26. februára 2024 doručený návrh navrhovateľa na obnovu konania vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. I. ÚS 569/2023. Navrhovateľ zároveň ústavný súd požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom
2. Z obsahu návrhu a jeho príloh vyplýva, že ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 569/2023-114 z 9. novembra 2023 odmietol ústavnú sťažnosť navrhovateľa proti postupu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nové Zámky v konaní vedenom pod ČVS: ORP-884/NZ-NZ-2018, ČVS: ORP-294/1-VYS-NZ-2021 a ČVS: ORP-728/1-VYS-NZ-2022 a proti uzneseniam okresného riaditeľstva ČVS: ORP-884/NZ-NZ-2018 z 11. januára 2019 a ČVS: ORP-728/1-VYS-NZ-2022 z 28. apríla 2023, proti postupu Okresnej prokuratúry Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pn 1064/18/4404, sp. zn. 1 Pn 495/21/4404 a sp. zn. 1 Pn 820/22/4404 a proti uzneseniam okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 1064/18/4404-11 z 26. apríla 2019, č. k. 1 Pn 495/21/4404-32 z 23. mája 2023, upovedomeniam okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 495/21/4404-29 z 15. mája 2023, č. k. 1 Pn 495/21/4404-43 z 20. júna 2023, č. k. 1 Pn 820/22/4404-23 z 24. júla 2023 a č. k. 1 Pn 1064/18/4404-21 zo 4. augusta 2023, proti upovedomeniu prokurátora okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 495/21/4404-39 z 15. júna 2023, proti postupu Krajskej prokuratúry v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Kn 265/23/4400, sp. zn. 1 Kn 316/23/4400, sp. zn. 1 Kn 396/23/4400 a proti upovedomeniam krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 316/23/4400-4 z 29. mája 2023, č. k. 1 Kn 344/23/4400-3 z 5. júna 2023, č. k. 1 Kn 351/23/4400-3 zo 6. júna 2023 a č. k.

1 Kn 396/23/4400-3 z 30. júna 2023, proti upovedomeniu prokurátora krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 349/23/4400-6 zo 14. júla 2023, proti príkazu prokurátora krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 351/23/4400-6 z 13. júla 2023, proti postupu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaniach vedených pod sp. zn. IV/1 Gn 310/23/1000 a sp. zn. IV/3 Gn 806/23/1000, proti upovedomeniam generálnej prokuratúry č. k. IV/1 Gn 310/23/1000-3 z 11. mája 2023, č. k. IV/1 Gn 310/23/1000-6 z 26. mája 2023, č. k. IV/1 Gn 23/1000-11 z 21. júna 2023, č. k. IV/3 Gn 806/23/1000-3 z 15. augusta 2023 a č. k. IV/1 Gn 310/23/1000-18 z 2. októbra 2023, ktorou sa navrhovateľ domáhal vyslovenia porušenia základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, základného práva na právnu pomoc v konaní podľa čl. 47 ods. 2 ústavy, základného práva na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 ústavy, všeobecného zákazu diskriminácie podľa čl. 1 Protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena podľa čl. 19 ods. 1 ústavy, základného práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 ústavy, základného práva na nedotknuteľnosť osoby a súkromia podľa čl. 16 ods. 1 ústavy, základného práva na ochranu pred neľudským alebo ponižujúcim zaobchádzaním podľa čl. 16 ods. 2 ústavy, práva na ochranu pred neľudským a ponižujúcim zaobchádzaním podľa čl. 3 dohovoru, práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru, základného práva vlastniť majetok podľa čl. 12 ods. 1 v spojení s čl. 20 ods. 1 ústavy, práva na ochranu pred núteným obmedzením vlastníckeho práva podľa čl. 13 ods. 4 v spojení s čl. 20 ods. 4 ústavy a podľa čl. 11 ods. 1 a 4 listiny, práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

3. Navrhovateľ v návrhu na obnovu konania v podstatnom argumentuje, že vzhľadom na nedostatočnosť preskúmania jeho ústavnej sťažnosti a jej doplnení, ako aj priložených dôkazov preukazujúcich pravdivosť a opodstatnenosť navrhovateľom uvádzaných tvrdení ústavným súdom došlo zo strany ústavného súdu v konaní vedenom na ústavnom súde pod sp. zn. I. ÚS 569/2023 k prehliadnutiu skutočností podstatných pre správne posúdenie skutkového a právneho stavu a spravodlivé rozhodnutie ústavného súdu v jeho veci.

4. Navrhovateľ v návrhu na obnovu konania uvádza, že si uvedomuje, že právoplatné rozhodnutie ústavného súdu možno napadnúť návrhom na obnovu konania iba na základe rozhodnutia orgánu medzinárodnej organizácie, ktorý rozhodol v prospech osoby podávajúcej návrh na obnovu konania pred ústavným súdom. Navrhovateľ však s poukazom na právne názory Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vyjadrené v jeho rozsudkoch, na ktoré poukazuje v návrhu na obnovu konania a ktoré sú podľa jeho názoru použiteľné aj na jeho situáciu, žiada ústavný súd o povolenie obnovy predmetného konania vedeného pred ústavným súdom aj bez existencie rozhodnutia orgánu medzinárodnej organizácie v jeho prospech, a to z dôvodu hodného osobitného zreteľa spočívajúceho v tom, že k navrhovateľom tvrdenému pochybeniu došlo na strane ústavného súdu.

II.

Predbežné prerokovanie návrhu na obnovu konania

5. Ústavný súd návrh navrhovateľa na obnovu konania predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

6. Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či návrh navrhovateľa na obnovu konania obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti návrhu na obnovu konania (§ 214, § 215, § 216 a § 217 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. V rámci predbežného prerokovania ústavný súd dospel k záveru, že navrhovateľov návrh na obnovu konania je potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. e) zákona o ústavnom súde ako podaný zjavne neoprávnenou osobou.

8. Podľa § 214 zákona o ústavnom súde právoplatné rozhodnutie ústavného súdu možno za podmienok ustanovených týmto zákonom napadnúť návrhom na obnovu konania pred ústavným súdom, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie vznikne Slovenskej republike povinnosť v konaní pred ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie ústavného súdu. Ustanovenie § 55 písm. c) sa v tomto prípade nepoužije.

9. Podľa § 215 zákona o ústavnom súde návrh na obnovu konania pred ústavným súdom je oprávnený podať ten, kto bol vo veci uvedenej v § 214 účastníkom konania pred ústavným súdom a v jeho prospech orgán medzinárodnej organizácie rozhodol.

10. Z citovanej právnej úpravy vyplýva, že z hľadiska priznania aktívnej procesnej legitímácie na podanie návrhu na obnovu konania pred ústavným súdom stanovuje zákon o ústavnom súde dve podmienky, ktoré musia byť splnené kumulatívne. Prvou podmienkou je, že návrh na obnovu konania pred ústavným súdom je oprávnený podať ten, kto bol účastníkom konania pred ústavným súdom, ktorého obnovu navrhovateľ navrhuje povoliť. Druhou podmienkou je, že návrh na obnovu konania pred ústavným súdom je oprávnený podať ten, v jeho prospech rozhodol orgán medzinárodnej organizácie zriadený na uplatňovanie medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.

11. Nadväzujúc na uvedené, ústavný súd v súvislosti s druhou podmienkou konštatuje, že vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutia ESĽP sú záväzné výhradne pre strany sporu (od tohto typu záväznosti je potrebné odlišovať všeobecnú povinnosť orgánov verejnej moci vykladať pri vnútroštátnej aplikácii dohovor v súlade s judikatúrou ESĽP), § 215 zákona o ústavnom súde obmedzuje možnosť podať návrh na obnovu konania pred ústavným súdom výhradne tomu, kto bol účastníkom konania pred ESĽP a predchádzajúceho konania pred ústavným súdom. Návrh na obnovu konania pred ústavným súdom teda napríklad nie je oprávnený podať ten, kto bol síce účastníkom konania pred ústavným súdom, avšak sám nepodal sťažnosť ESĽP, o ktorej ESĽP rozhodol, a to hoci by sa rozhodnutie ESĽP, ktorým navrhovateľ odôvodňuje návrh na obnovu konania pred ústavným súdom, týkalo aj skutkovo totožnej veci (pozri tiež WAGNEROVÁ, E., DOSTÁL, M., LANGÁŠEK, T., POSPÍŠIL, J. *Zákon o ústavním soudu s komentářem*. Praha :

Aspi, 2007, s. 541.). Inak povedané, na splnenie druhej podmienky (t. j. podmienky, aby ESLP rozhodol v prospech navrhovateľa podávajúceho návrh na obnovu konania pred ústavným súdom) nepostačuje, aby ESLP rozhodol o sťažnosti vychádzajúcej z totožnej, resp. obdobnej skutkovej a právnej situácie, ale je nevyhnutné, aby ESLP rozhodol o sťažnosti práve tej osoby (navrhovateľa), ktorá podala návrh na obnovu konania pred ústavným súdom (II. ÚS 289/2022).

12. Pokiaľ ide o splnenie prvej podmienky priznania aktívnej procesnej legitímácie na podanie návrhu na obnovu konania pred ústavným súdom, z navrhovateľovho návrhu na obnovu konania vyplýva, že v konaní vedenom na ústavnom súde pod sp. zn. I. ÚS 569/2023, ktorého obnovu navrhovateľ navrhuje povoliť, bol navrhovateľ účastníkom konania, a to ako sťažovateľ. Keďže navrhovateľ bol účastníkom konania pred ústavným súdom, ktorého obnovu navrhuje povoliť, možno konštatovať, že prvá podmienka priznania aktívnej procesnej legitímácie na podanie návrhu na obnovu konania pred ústavným súdom je u navrhovateľa splnená.

13. Pokiaľ ide o splnenie druhej podmienky priznania aktívnej procesnej legitímácie na podanie návrhu na obnovu konania pred ústavným súdom, z navrhovateľovho návrhu na obnovu konania, ako aj z rozhodnutí ESLP, ktorými navrhovateľ odôvodňuje svoj návrh na obnovu konania vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. I. ÚS 569/2023, jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ nebol účastníkom konaní pred ESLP, v rámci ktorých ESLP rozhodol predmetnými rozsudkami, na ktoré navrhovateľ vo svojom návrhu na obnovu konania pred ústavným súdom poukazuje.

14. Ako už pritom bolo uvedené, § 215 zákona o ústavnom súde nemožno vykladať spôsobom, že by návrh na obnovu konania pred ústavným súdom mohol podať ktokoľvek, kto tvrdí, že dôvody rozhodnutia ESLP svedčia aj v jeho prospech, a to hoci nebol účastníkom konania pred ESLP (m. m. uznesenie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. Pl. ÚS 65/04 z 24. februára 2005).

15. Keďže predmetnými rozsudkami ESLP, ktorými navrhovateľ odôvodňuje návrh na obnovu konania vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. I. ÚS 569/2023, nebolo rozhodnuté v prospech navrhovateľa, ústavný súd konštatuje, že druhá podmienka priznania aktívnej procesnej legitímácie na podanie návrhu na obnovu konania pred ústavným súdom nie je u navrhovateľa splnená.

16. Na tomto základe ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol navrhovateľov návrh na obnovu konania podľa § 56 ods. 2 písm. e) zákona o ústavnom súde ako podaný zjavne neoprávnenou osobou.

17. Nad rámec uvedeného ústavný súd uvádza, že aj napriek skutočnosti, že navrhovateľ nie je v tomto konaní o návrhu na obnovu konania pred ústavným súdom aktívne legitimovaný, má cestu k náprave ním tvrdeného zásahu do svojich práv stále otvorenú. Navrhovateľ má možnosť podať sťažnosť ESLP, pričom v prípade, ak ESLP v konaní o tejto sťažnosti rozhodne v jeho prospech, bude mať možnosť (za splnenia všetkých podmienok stanovených § 214 a nasl. zákona o ústavnom súde) podať nový návrh na obnovu konania pred ústavným súdom.

III.

K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom

18. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiada, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie

právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015).

19. Ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade u navrhovateľa nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z obsahu návrhu na obnovu konania pred ústavným súdom a výsledku jeho posúdenia ústavným súdom (ako vyplýva z časti II tohto uznesenia) je zrejmé, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešný návrh na obnovu konania pred ústavným súdom (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015, II. ÚS 193/2020). Keďže nebol splnený jeden z nevyhnutných predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhoviel (bod 1 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. apríla 2024

Peter Molnár
predseda senátu